

ת"פ 7971/06/13 - מדינת ישראל נגד אמנון בכור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7971-06-13 מדינת ישראל נ' בכור
תיק חיצוני: 445534/2012

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם

כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
מדינת ישראל על-ידי יחידת תביעות ירושלים
אמנון בכור על-ידי עו"ד מ' סחראי

החלטה

רקע

1. בהכרעת דין שניתנה ביום 17.7.17, זוכה הנאשם מעבירת איומים והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. ההליך קבוע לטיעון לעונש ליום 18.9.17.
2. ביום 4.9.17 הגיש הנאשם (בעצמו) בקשה לפסילת המותב. בכך תעסוק החלטה זו.
3. אציין כי נוכח קרבת מועד הטיעון לעונש, כדי שלא לפגוע בזכות הערעור על החלטה זו או לעכב את המשך ההליך, מצאתי להכריע בבקשה מבלי לקבל את עמדות המאשימה או ב"כ הנאשם.

הכרעה

4. דין הבקשה להידחות. תחילה, הגם שנימוקיו עוסקים כולם בהתרחשויות שארעו זה מכבר, הנאשם לא הגיש את בקשתו בהזדמנות הראשונה כנדרש. הוא בחר להגישה לאחר שניתנה הכרעת הדין, וסמוך למועד הטיעון לעונש. הדבר מדבר בעד עצמו ודי בו לדחיית הבקשה.
  5. בנוסף, הנאשם לא הצביע על עילה מוצדקת לפסילת המותב, בדגש על הוכחה למשוא פנים כנגדו. אתיחס לטענותיו:
  6. ראשית, טענתו כי על בית המשפט היה לזכותו אינה עילה לפסילה. אם סבור הוא שנפלה טעות בהכרעת הדין, יוכל לערער עליה בבוא היום.
  7. שנית, התייחסויותיו לאמירות בית המשפט במהלך הדיונים אינן מדויקות. מעולם לא אמרתי לנאשם שעליו "לסיים העניין עם התובע", ושאלותי לצדדים לא חרגו מגדרי התעניינות בשאלת האפשרות למשא-ומתן ביניהם, דבר שאינו מצביע על נקיטת עמדה או מהווה עילה לפסילת שופט (למשל ע"פ 528/14 גולן נ' מדינת ישראל (26.1.14), ע"פ 2749/14 גאון נ' מדינת ישראל (18.4.14)).
  8. שלישית, טענתו של הנאשם כי אי-התייבבות עדי תביעה לדיון מחייבת להורות על זיכוי אינה מבוססת בדיון. איני סבור שקיימת סמכות כזו כשהתביעה מבקשת מועד נוסף, וממילא שבהליך זה לא היה מקום לעשות כן. בפועל הוריתי על הוצאת צווי הבאה, ולישיבת ההמשך התייבבו העדים.
  9. רביעית, התייחסות הנאשם לרצונו לשאול עד תביעה שאלות אינה מדויקת. דובר בסיטואציה בה העד נחקר בחקירה נגדית בידי ב"כ הנאשם, שהודיעה בסיום החקירה כי הנאשם רוצה להוסיף שאלות. היות שהנאשם יוצג, קבעתי שהוא רשאי להציג את השאלות באמצעות באת-כוחו. כך עשה הנאשם, ולעד הוצגו שאלות נוספות (פ/18-19). לא נפגעה זכות כלשהי של הנאשם, וממילא שאין בכך להצביע על משוא פנים של בית המשפט.
  10. חמישית, בניגוד לנטען בבקשה, טענת הנאשם שהתובע "תיאם גרסאות" עם עד תביעה עלתה בדיון ותועדה בפרוטוקול (פ/18 ש' 11). דומה שהנאשם פירש באופן לא מדויק את ראיון העד שנערך טרם הדיון כ"תיאום גרסאות", ואיני סבור כי נדרשה התייחסות מעבר לכך.
  11. לבסוף, טענת הנאשם כי אין לו אמון בבית המשפט מצערת, אך אין בה להצדיק העברת הדיון למותב אחר. קשה להתעלם מכך שבאותה טענה גלומה התייחסות לפסק הדין כאל "עיוות במשפט", ואפשר שהנאשם סבור בטעות כי החלפת שתבטל את הכרעת הדין. אין לי אלא להבטיח לנאשם כי עניינו נשקל בהתאם לחומר הראיות שהוצג וללא משוא פנים. כך יהיה גם בהמשך ההליך.
- הבקשה נדחית. זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך חמישה ימים.
- תשומת הלב לישיבת הטיעון לעונש, הקבועה ליום 18.9.17.** אם יוגש ערעור וההכרעה בו לא תתקבל טרם הישיבה, על ב"כ הנאשם לעדכן אותי מבעוד מועד.
- המזכירות** תשלח החלטה זו בדחיפות לצדדים. ב"כ הנאשם תעדכן את מרשה.

עמוד 1

ניתנה היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.